

Donderdag 6 februari

Gegevens van de dag:

Aantal nieuwe outfits bij elkaar gefotoshopt: 7

Lengte van de scheur in jurkje: 8 cm

Punt voor geschiedenis: 7,1!!!! (in spiegelschrift...)

Grootte van dilemma valentijnsactie op schaal 1 tot 10: 7,95

Aantal kilocalorieën vandaag gegeten: een tritjoen.

Morgen lijnen om zwangerschapskilo's eraf te krijgen

Facebookstatus: relatie - het is gecompliceerd

Twittervolgers: 3. Onder wie 'Kippenweetjes'

(wetenswaardigheden over de kip en het ei) en De KozijnenKoning (alles voor uw kozijnen)

15.56 uur

'Heb je het al aan?' Kat roept vanuit het andere kleedhokje.

Ik maak de laatste knoopjes van de knalgele oversized blouse dicht. De oranje broek eronder staat ook fantastisch. 'Yep!' roep ik over het wandje naar Kat.

Ze komt mijn hokje binnen. Ze draagt dezelfde broek als ik maar dan met een felblauw shirt en een rode blazer. Er is niets zo leuk als shoppen met je BFF (op gratis shoppen na dan). Er is niemand zo leuk als je BFF trouwens. Kat en ik, dat gaat nooit over!

'Wauw!' zegt Kat. 'Staat goed!' Ze pakt haar iPhone (zij wel ja... Maar het is de oude van haar vader. En het glas is gebarsten) en maakt een paar foto's.

Daarna geeft ze het toestel aan mij en maak ik er een aantal van haar en ten slotte ook nog een paar van ons samen.

Het is een enorm handig systeem: als je geen geld meer hebt voor nieuwe dingen, ga je gewoon allerlei musthaves uit de nieuwe collectie passen en dan maak je daar allemaal foto's van. Het is van belang dat je daarbij prijskaartjes wegwerkt en de achtergrond vaag houdt, zodat niemand ziet dat je in de winkel staat. Want de foto's zelf zet je later weer op Facebook en dan denkt iedereen dat je – alweer! – iets nieuws hebt gekocht. Geniaal! Dat is pas 'photoshoppen'! ☺

'Oké, ik pas nog even dit jurkje,' zeg ik en ik wijs op het roze zijden gevalletje dat nog in mijn hokje hangt. Kat zegt dat ze zich alvast weer om gaat kleden. Een paar minuten later trek ik het roze zijden jurkje over mijn hoofd. Ze hadden het alleen nog maar in maatje xs. Dat zegt iets over het jurkje: dat zegt namelijk dat het jurkje een enorme musthave is en dat iedereen met maat s, m, l, xl, xxl en xxxl het al gekocht heeft. Dat is best een goede graadmeter als je gaat shoppen: de voorraad.

***Shoptips:** Als er rekken vol van hangen, dan links laten liggen, want dat is niet voor niets. Is er in de winkel van elke maat nog maar een, dan weet je dat het magazijn ook vol ligt, anders zou er echt wel een maatje uitverkocht zijn en er niet meer bij hangen. Maar hangen er in de winkel nog echt maar een of twee maatjes, dan weet je dat je een musthave gespot hebt. En dat je die maar beter kunt passen en het liefst kopen! Nadeel is wel: iedereen loopt er blijkbare mee. Dat pleit dan eigenlijk wel weer voor een kledingstuk uit de overvolle rekken, waar blijkbaar niemand in loopt. Het draait tenslotte allemaal om de stijl waarmee je het kledingstuk draagt en de juiste accessoires. En een kleine persoonlijke touch. Helaas bestaan mijn persoonlijke touches vaak uit een vetvlek of een inktkras op het kledingstuk. Maar goed, dan weet iedereen tenminste: dat is van Liv! Als het maar de laatste mode is.*

***Shoptips voor jongens:** als je moeder/zus/vriendin uit het pashokje komt en ze vraagt 'Maakt dit me niet dik?', zeg dan altijd 'Nee! Het was me trouwens niet eerder opgevallen dat je was afgevallen! Wauw!' Grote kans dat je moeder/zus/vriendin het kledingstuk direct koopt en geen 235 andere kledingstukken gaat passen, maar heel blij en gelukkig een stukje taart met jou gaat eten. Ziet je moeder/zus/vriendin eruit als een worst die in een te krap velletje is geperst, zorg dan dat je het kledingstuk de schuld geeft. 'Dat jurkje is echt helemaal verkeerd gesneden! Hebben ze een lantaarnpaal als paspop gebruikt?!'*

Zorg dat je een gadget bij je hebt: smartphone, gameboy – maakt niet uit wat. Desnoods je huiswerk. Shoppen met moeders/zussen/vriendinnen kan erg vermoeiend zijn. Zorg ook voor een noodvoorradje snoeprepen en een blikje drinken.

Maar dit even terzijde. Terug naar mij! ☺

Het roze zijden gevalletje voelt hartstikke zacht aan. Voor Zarabegrippen nog best duur, maar o zo mooi! En van echte nepzijde! ☺ Daar word je blij van. En vandaag kan ik wel wat blijdschap gebruiken want:

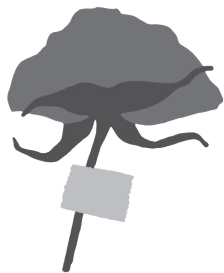
- Ik kreeg het cijfer van mijn geschiedenisproefwerk (in spiegelschrift zag het er prima uit trouwens, 7,1...). Tja. Ik haal al die jaartallen gewoon altijd door elkaar. En dan nog iets: je moet vooral dingen leren over mannen die vroeger belangrijk waren, zoals Willem van Oranje en zo (bestonden er vroeger geen belangrijke vrouwen??). Ik ben nogal visueel ingesteld. Dat wil zeggen dat ik vooral onthou door naar dingen te kijken. Maar dan staat er een getekend plaatje naast van hoe die man eruitzag. Het zijn altijd enorm lelijke mannen met rare baarden en stomme kragen. Vrouwen hadden het maar zwaar in die tijd: ze deden blijkbaar niets dat de moeite van het vermelden in een geschiedenisboek waard was, ze hadden geen leuke mannen en de mode was ook al niet om over naar huis te schrijven... En blijkbaar hadden ze ook niet echt goede posities in de maatschappij en als ze die wel hadden, werden ze onthoofd of op een brandstapel gegooid. Echt! Ik begrijp steeds beter waarom feminisme nodig was. Volgens mam trouwens nog steeds – er zijn veel te veel vrouwen in de wereld die geen goed leven hebben en die niet eens in leuke jurkjes van de Zara mogen lopen, maar weggestopt worden onder een tentje, waar ze dan mee over straat moeten! En dan niet eens een tentje in een leuk stofje met een motief – nee, een saai zwart of blauw tentje! Het goede nieuws is trouwens dat de volgende opdracht voor geschiedenis een eitje is. We moeten

een verslag maken over een schilderij uit de middeleeuwen. *Piece of cake*. Hm, cake! Best honger, trouwens. Ik ga Kat zo vragen of we een stuk taart bij Starbucks kunnen delen.

- Ik zit nu al een week op Twitter en heb nog steeds maar drie volgers... ☹ Zo kom ik nooit aan een leuke celebritystatus. Mijn doelstelling is om er voor het eind van het schooljaar minstens driehonderd te hebben. Mam vindt trouwens dat ik te veel tijd op social media zit. Maar dat is onzin. Ik hyve nauwelijks meer (zó groep 8...) en zit nu nog alleen op Facebook en Twitter. Valt allemaal reuze mee, ik heb pas dertien tweets verzonden. Heb op Facebook trouwens ook mijn relatiestatus aangegeven: het is ingewikkeld. Ik zou mezelf liever niet echt single willen noemen, tenslotte ben ik zwaar verliefd, maar dat kon je dus niet aangeven. Alhoewel: verliefd zijn op iemand van wie je niet zeker weet of hij ook verliefd op jou is, is reuze ingewikkeld! Zie hieronder.
- Het is bijna Valentijnsdag en ik weet nog steeds niet of ik wel of niet iets naar Sem ♥ (zucht) moet sturen. Op school kun je anoniem een bloem laten versturen naar iemand, die worden dan in de klas bezorgd. En dat is een dilemma.

Situatie A: ik verstuur anoniem een bloem naar Sem.

- Optie 1: hij krijgt tientallen anonieme bloemen en dan zal hij niet de moeite nemen te achterhalen van wie allemaal. Dan kun je net zo goed niets sturen dus.

- Optie 2: hij krijgt slechts één bloem (van mij dus) en Jenn suggereert dat de bloem van haar afkomstig is... Dan wordt het erg moeilijk te zeggen dat de bloem van mij komt. ☹ Kun je net zo goed niets sturen.
- Optie 3: niemand in de klas ontvangt iets, behalve Sem. Die bloem van mij dus. En Sem gooit de bloem geërgerd en beschaamd weg. Kun je ook beter niets sturen.
- Optie 4: iedereen in de klas ontvangt iets – behalve ik. Rampscenario!

Situatie B: ik verstuur een bloem, maar niet anoniem. Ik zet er gewoon mijn naam bij.

- Optie 5: Sem krijgt de bloem en dan volgt er een pijnlijk 'Liv, ik vind je echt heel leuk. Als klasgenoot. Meer niet'-gesprek. Aaargh!
- Optie 6: Sem krijgt de bloem, leest mijn naam, glimlacht en knipoogt naar mij en vraagt me mee op een date. Droomscenario!

Reuze ingewikkeld dus allemaal, want alleen optie 6 is een hele fijne. Ik moet er trouwens niet aan denken dat ik de enige ben die niets zou krijgen. Daar moet ik nog iets op verzinnen. Jennifer zal wel een hele bloemenkraam cadeau krijgen, die is zo ergerlijk populair. Ze haalt altijd goede punten, is sportief, heeft glanzend lang haar, is bloedmooi, alle jongens lopen als kwijlende cavia's achter haar aan. En Jenn zelf loopt dus weer achter Sem aan. MIJN Sem. Nou ja, mijn toekomstige ♥ Sem.

Alles wat ik niet ben, is Jenn. Grrr. Het zou me niets verbazen als zelfs docenten een bloemetje naar

Jenn sturen omdat ze zo'n voorbeeldige leerling is.

Maar ik dwaal af. Ik wring me in het jurkje. Tjonge. Best strak, dus ik hou mijn adem in. Maar wat staat het me leuk! Verrukt kijk ik in de spiegel. Mijn blonde haar is weer tot op mijn schouders gegroeid. Het krult een beetje van de vochtige lucht buiten. En ik heb zowaar borsten sinds een paar maanden! Cup A weliswaar, maar ik hoef in ieder geval niet meer op de kinderafdeling van de H&M van die nepbehaatjes te kopen. ☺ Mijn benen... Nou ja, het is winter. Dan zien alle benen er wit uit. Dit moet Kat fotograferen! Maar dan wel close-up, zonder benen.

Toch tijd om mijn adem los te laten zodat ik Kat kan roepen.

Krrrstj.

Shit!!! ☹ Het jurkje scheurt!

16.24 uur

'Denk je dat ze die scheur gezien heeft?' vraag ik mistroostig aan Kat terwijl ik een hapje cheesecake neem.

'Geen idee, je gooide praktisch die hele stapel kleding naar haar toe en daarna sprintte je de winkel uit. Ik denk wel dat je er een weekje of zo weg moet blijven. Of zelfs twee weken.'

'Zo dik ben ik toch niet?' Ik kijk Kat vragend aan en neem een slok van mijn dubbele ijskoffie met slagroom, crunchies en chocoladesiroop.

Kat schudt haar hoofd. 'Nee, dik zou ik het niet noemen.'

Kat zelf is zo slank als een asperge. Met haar donkere haren en bruine ogen ziet ze er prachtig uit, vind ik. Kat zelf is nooit zo met

haar uiterlijk bezig. Die trekt gewoon aan wat ze 's ochtends als eerste tegenkomt. Soms is dat de blouse van haar pa of zo, compleet met koffievlekken. Maar Kat is het type dat alles kan hebben en er dan nog onbedoeld leuk uit kan zien. Ik denk dat zelfs zo'n zwart of blauw tentje haar nog leuk zou staan.

Overigens verdenk ik Jenn ervan een personal shopper te hebben. Jenn ziet er altijd uit alsof ze zo van de catwalk komt (grrr). Haar outfit is helemaal mixed en matched, ze ziet er heel *fashionable* uit, een soort topmodel met haar lange blonde haren en haar benen maatje Eiffeltoren. Ikzelf heb benen maatje Amsterdams parkeerpaaltje. Jenn heeft ook perfecte nagels. Die van mij zijn redelijk afgekloven. ☹ Moet ook eens van dat nagelbijten af. Heb al van alles geprobeerd: van die smerige antibijtnagellak, sambal (tip van Luuk. Resultaat: drie uur met brandende ogen gezeten nadat ik met mijn vinger in mijn oog had gewreven). En niets helpt. ☹ Ik lik de deksel van mijn beker af, waar nog wat slagroom op zit. 'Mollig? Nee toch? Ik ben toch niet mollig?'

'Nee, ook niet echt. Maar je eet best veel.' Kat neemt een slok van haar chaithee en een hap van haar croissant.

'Hoezo?! Ik neem voor de lunch meestal maar twee bruine boterhammen. En een pakje sap! Dat is toch niet zoveel?'

'Nee, dat niet, maar dan heb je tussen de maaltijden door vaak nog van alles...' Ze lacht. 'Kom op, Liv! Soms eet je een mars, een appelflap en een BiFi-worstje in de kleine pauze. In één kleine pauze. Dat zijn een triljoen calorieën en je hebt er dagelijks maar tweeduizend nodig of zo.'

'Ik ben in de groei!' roep ik.

'In de breedte ja... Je moet misschien een beetje op gaan letten.'

Ik slurp het bodempje ijskoffie naar binnen en kauw op haar woorden en op het laatste restje cheesecake. Een beetje opletten dus. 'Ik denk dat ik weet hoe het komt. Sinds mam zwanger is, eet ze veel meer. En ik eet vrolijk mee.'

'Maar jij bent niet zwanger.' Kat kijkt me droog aan. 'En ik dacht dat zwangere vrouwen vooral augurken en zo aten. Daar kom je toch niet van aan?'

'Mama eet geen augurken. Die eet m&m's, kroketjes en puddingbroodjes. En dan het liefst door elkaar... Weet je dat puddingbroodjes versierd met m&m's best heel lekker zijn? En het gekke is, ze lijkt niet veel dikker te worden. Nu ja, haar buik natuurlijk wel, maar wat wil je, ze is bijna vijf maanden in verwachting van mijn broertje.' Er zit namelijk een jongetje achter mijn moeders afzichtelijke zwangerschapsbroeken.

'Je hoeft toch niet mee te eten?' Kat haalt een hand door haar haren.

'Dat heet solidariteit, Kat.' Maar ik neem me voor dan toch maar iets minder meelevend te worden met mam. Tenslotte is zij deze zomer al dat gewicht weer kwijt als mijn broertje eruit floept en ik blijf dan zitten met de postnatale zwangerschapskilo's. Ik ken inmiddels allerlei zwangerschapstermen. 'Prenataal' betekent vóór de geboorte en 'postnataal' betekent dus na de geboorte.

Een kwartier later lopen we langs de Bijenkorf naar onze fietsen. Ik geef de zwerver die er altijd zit een muntje van vijftig cent. Hij knikt en mompelt iets.

Het is koud, het vriest en ik duik weg in mijn sjaal en jas. Ik kijk even zijdelings in de winkelruit om te controleren of ik er mollig uitzie. En dan valt mijn oog erop. 'Kat! Kijk!' Ik pak haar arm beet en wijs naar de etalage. Naar de poster in de etalage.

**WIN SAMEN MET EEN VRIENDIN
1 MINUUT ONBEPERKT SHOPPEN
ONTVANG BIJ ELKE AANKOOP
VANAF 15 EURO EEN DEELNAMECODE.**

'Whoeha!' gil ik en ik knijp in Kats arm. 'Een minuut gratis winkelen bij de Bijenkorf! Kat, we moeten meedoen!'

Tien minuten later staan we bij de kassa met een lippenstift voor mij die precies 15 euro kost. Ik reken af met echt mijn allerlaatste geld. Ach, het is meer een soort investering eigenlijk, want ik kan er wel een minuut gratis winkelen mee winnen! De kassajuffrouw geeft een deelnameformulier. 'Als ik win, dan mag ik dus een vriendin meenemen?' vraag ik. De kassajuffrouw knikt verveeld. 'En is het dan zo dat we beiden een minuut mogen winkelen of allebei een halve minuut? Dus dat het samen een minuut is?' Dat is natuurlijk uiterst belangrijke informatie om te hebben.

'Beiden een minuut. De volgende graag.' Ze duwt het tasje met de lippenstift in mijn handen en gaat verder met de volgende klant.

Bij een balie verderop vul ik het formulier in, scheur het deelnamestrookje eraf en doe het formulier in de doos die bij de klantenservice staat. Er staan meer vrouwen die hun formulier erin proppen. Ik geef het

strookje aan Kat. 'Bewaar jij dit, ik ben altijd zo slordig. Jee, Kat! Een minuut gratis winkelen! Allebei!' Ik sla even mijn armen om haar heen. 'Dat zou toch geweldig zijn! Wauw, wat zou je allemaal wel niet kunnen pakken in een minuut!' We lopen naar de uitgang en opeens krijg ik een briljante, geniale ingeving. Ik kijk Kat grijnzend aan. 'Kat, heb jij morgenavond iets te doen?'